

DECYZJA

o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia

Działając na podstawie art. 71 ust 2 pkt.2, art.75 ust. 1 pkt 4 i art. 84 i 85 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), art.104 stawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r., poz.267) oraz § 3 ust 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) zmienionego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2013 roku (Dz.U.2013.817) w związku z wnioskiem z dnia 10.10.2014 r. Zakładu Usług Komunalnych Spółka Gminy Sp. z o.o., ul. Wyzwolenia 5, 12 - 250 Orzysz, w imieniu którego działa Dyrektor Zarządu p. Waldemar Kononiuk,

stwierdzam

brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na: „*Rekultywacji nieczynnego składowiska odpadów komunalnych innych niż niebezpieczne i obojętne*”, zlokalizowanego w miejscowości Góra, gmina Orzysz na części działek oznaczonych w ewidencji nr 101/3 – obręb Góra i 396/5 – obręb Pianki, gmina Orzysz.

Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W dniu 10.10.2014 r. do tut. organu został wniesiony wniosek Zakładu Usług Komunalnych Spółka Gminy Sp. z o.o., ul. Wyzwolenia 5, 12 - 250 Orzysz, w imieniu którego działa Dyrektor Zarządu p. Waldemar Kononiuk w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na: „*Rekultywacji nieczynnego składowiska odpadów komunalnych innych niż niebezpieczne i obojętne*”, zlokalizowanego w miejscowości Góra, gmina Orzysz na części działek oznaczonych w ewidencji nr 101/3 – obręb Góra i 396/5 – obręb Pianki, gmina Orzysz wraz z kartą informacyjną przedsięwzięcia oraz poświadczoną przez właściwy organ kopią mapy ewidencyjnej obejmującej przewidziany teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia wraz ze wskazanym terenem, na który będzie ono oddziaływać. Przedmiotowa inwestycja, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr.213 poz. 1397) zmienionego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2013 roku (Dz.U.2013.817), *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii*

elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów kwalifikuje się do przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane.

Tut. organ, działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2, a także ust. 3 i 4, art. 68 oraz art. 78 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zmianami), zwrócił się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pisz, ul. Warszawska 5, 12- 200 Pisz oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, ul. Dworcowa 60, 10 – 437 Olsztyn o opinię, czy dla w/w przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pisz, opinią sanitarną z dnia 27.10.2014 r. (data wpływu 28.10.2014 r.) stwierdził, że dla w/w przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W kwestii obszarów objętych prawną ochroną wypowiedział się Postanowieniem z dnia 20 października 2014 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie Postanowieniem (znak: WOOŚ.4240.348.2014.MT), wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zamknięte składowisko odpadów komunalnych, które obsługiwało obszar miasta i gminy Orzysz zlokalizowane jest w odległości około 5 km w kierunku północno-zachodnim od granic administracyjnych miasta Orzysz. Podstawowa komunikacja zapewniona jest drogą asfaltową relacji Orzysz – Góra, kolejno drogą asfaltową i w końcowym odcinku (ok. 250 m) droga gruntowa. Sąsiedztwo zamkniętego składowiska stanowią lasy i łąki, w bezpośrednim sąsiedztwie nie występują siedliska ludzkie. Najbliższa zabudowa mieszkalna występuje w odległości 350 m (jedno siedlisko), a pozostała w odległości od 600 do 1200 m.

Obiekt składowiska zajmuje część działki oznaczonej numerem 102/3 – obręb Góra, Teren ten został objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Góra, gmina Orzysz uchwalonego Uchwała Nr XXXIV/552/05 Rady Miejskiej w Orzyszu z 29.06.2005 r. z przeznaczeniem IT – tereny obsługi technicznej, gdzie dla terenu wysypiska śmieci wprowadzono dodatkowe oznaczenie numerem terenu 1. Natomiast część działki nr 396/5 położona w obrębie Pianki, gmina Orzysz stanowi teren nie objęty ustaleniami żadnego obowiązującego planu miejscowego.

Głównym celem rekultywacji jest odtworzenie nowych walorów użytkowych terenu zajętego przez składowisko odpadów. Przyjęto, że rekultywacja składowiska będzie rozpoczęta od ukształtowania docelowego kształtu wierzchołki zdeponowanych odpadów, z uwzględnieniem osiadania złożeń odpadów, ze spadkiem od 2,5% do 5% na zewnątrz w kierunku skarp. Będzie miało to na celu zapewnienie swobodnego spływu wód deszczowych, przy jednoczesnym zachowaniu prędkości nie rozmywających oraz swobodną wegetację roślin. Za docelowy kierunek rekultywacji przyjęto kierunek leśny z naturalną sukcesją roślinności. Po wykonaniu zabiegu darniowania i ustabilizowaniu się warunków glebowo – biologicznych, planuje się wprowadzenie zakrzewień i zadrzewień terenu, z przyjęciem w pierwszym rzędzie sukcesji naturalnej roślinności pochodzącej z otoczenia obiektu składowiska.

Przy planowaniu leśnego kierunku rekultywacji, przyjęto, ilość odpadów do odspojenia: 1689 m³ oraz Ilość odpadów do wbudowania: 1689 m³. W celu przeprowadzenia prawidłowej rekultywacji zakłada się ułożenie warstwy zamykającej zapewniającej bezpieczne odprowadzenie wód deszczowych oraz swobodną wegetację roślin. Warstwę

zamykającą będzie stanowiła warstwa gruntu umożliwiającą swobodną wegetację roślinności. Przyjęty sposób zamknięcia zgodny jest z obowiązującym obecnie Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów. Przyjęto, że właściwe zamknięcie (przy zastosowaniu materiałów mineralnych) oraz rekultywacja biologiczna (odpowiednie nasadzenia roślin, w tym roślin o dużych potrzebach wodnych) ograniczą do minimum migrację wód opadowych w głąb składowiska. Minimalną migrację wód opadowych w głąb składowiska uznano za niezbędny warunek intensyfikacji (a tym samym szybszego zakończenia) procesów biochemicznych zachodzących w złożu składowanych odpadów. Przyjęte rozwiązanie zamknięcia składowiska polega na usypaniu 30 cm warstwy wsporczo - wyrównawczej, tzw. warstwy podglebia.

Tak przygotowane składowisko będzie nadawało się do wykonania rekultywacji biologicznej. W pierwszym roku dużego osiadania złoża należy na bieżąco uzupełniać warstwę zamykającą, uniemożliwiając tworzenie się lokalnych zastoisk wody. Osiadanie odpadów bywa niekiedy bardzo znaczne i przebiega na przestrzeni długiego czasu, który będzie uzależniony od procesów mineralizacji występujących wewnątrz pryzmy. Do celów zamknięcia składowiska będzie możliwe również użycie odpadów dopuszczonych do stosowania Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U z 2013 r., poz. 523).

Odgazowanie składowiska będzie odbywało się przy wykorzystaniu istniejącej instalacji. W obiekcie istnieje instalacja odgazowująca w postaci 6 betonowych studni (kominów) odgazowujących. W związku z samoczynną emisją gazów, wzrastającą wraz z wiekiem składowiska, planowane jest zachowanie istniejących studni oraz wbudowanie w nich filtrów szczelinowych wykonanych z perforowanych rur PEHD. Przestrzeń pomiędzy ścianami każdej studni, a filtrem szczelinowym będzie wypełniona żwirem. Rekultywowane składowisko będzie wyposażone w instalację do pasywnego odgazowywania przy wykorzystaniu biofiltrów wielomateriałowych. W celu zwiększenia powierzchni właściwej, przy równoczesnym zachowaniu warunków sprzyjających dyfuzji gazów miesza się materiały mineralne, kompost, torf, rozdrobnione włókna drzewne, korę, niekiedy tworzywa sztuczne. Uzyskuje się przy tym większą efektywność utleniania metanu (CH_4).

W celu zmniejszenia emisji metanu dla planowanego procesu rekultywacji składowiska w m. Góra przyjęto skład biofiltra mieszanego z zastosowaniem wiórów drzewnych lub keramzytu i warstwy torfu lub kompostu. Ustalono miąższość biofiltra dopasowaną do parametrów warstw rekultywacyjnych z wyniesieniem biofiltra ok. 50 cm ponad teren rekultywacji. Miąższość biofiltra wyniesie $h = 30$ cm. Wypełnienie biofiltra będzie miało na celu stworzenie optymalnych warunków dla rozwoju bakterii metanotrofów, które korzystnie rozwijają się w ośrodku porowatym. Ostatnia warstwa wypełnienia w postaci kompostu ma również na celu zabezpieczenie złoża przed wysychaniem i obumieraniem mikroorganizmów. Obudowa biofiltra wykonana zostanie z dwuściennej perforowanej rury PEHD o średnicy 250 mm i zamknięta od góry perforowaną płytą PEHD gr. 10 mm. Perforacja ma na celu nie tylko odprowadzenie oczyszczonego gazu, lecz będzie również wprowadzała wodę z opadów atmosferycznych w celu podtrzymania rozwoju mikroorganizmów.

Odwodnienie rekultywowanego terenu składowiska realizowane będzie poprzez spływ powierzchniowy do zaprojektowanych ziemnych rowów chłonno-ewaporacyjnych, okalających składowisko. Według zakładanego zakresu zabudowy biologicznej składowiska oraz stosunkowo niedużą powierzchnię obiektu, spływu powierzchniowe będą sukcesywnie się zmniejszały.

Rekultywacja biologiczna polegać będzie na odtworzeniu oraz ukształtowaniu nowych biologicznych wartości użytkowych gleby. Zgodnie z Ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. nr 16/95 poz.78) rekultywacja winna nawiązywać do istniejących warunków biologiczno-glebowych. Przyjęte rozwiązanie rekultywacji biologicznej składowiska polegać będzie na usypaniu na wykonanej warstwie zamykającej końcowej warstwy rekultywacyjnej. Założono przykrycie całości 20 cm warstwą gleby urodzajnej lub warstwą glebotwórczą. Zaprojektowana warstwa rekultywacyjna będzie stwarzała dogodne warunki do rozwoju systemu korzeniowego roślinom na głębokość od 0,2 do 0,4 m. Zabudowa roślinna zredukowanej powierzchni składowiska będzie miała za zadanie:

- stabilizację i zabezpieczenie przed erozją wodną warstwy rekultywacyjnej,
- zwiększenie parowania terenowego wody opadowej,
- nadanie terenowi składowiska estetycznego wyglądu.

Docelowy kierunek rekultywacji założono jako leśny. Jako pierwszy przewiduje się zabieg darniowania, zaś po jego pomyślnym wykonaniu i po ustabilizowaniu się warunków glebowo-biologicznych na składowisku, przewiduje się ewentualne wprowadzenie zakrzewień i zadrzewień terenu, z docelowym przyjęciem sukcesji naturalnej roślinności pochodzącej z otoczenia, tj. lasów, muraw, pól i zarośli charakterystycznych dla okolic m. Góra i Pianki. Traktuje się to jako efekt pożądany i korzystny. Krzewy i drzewa, które wyrosną na powierzchni zredukowanego składowiska w drodze sukcesji naturalnej należy pozostawić. Po upływie minimum roku od zadarnienia wierzchowin i skarp i niezależnie od sukcesji naturalnej wprowadzone będzie zakrzewianie i zadrzewianie powierzchni zadarnionych. Przed przystąpieniem do nasadzeń należy jednak sprawdzić, czy wierzchowina na skutek osiadania nie doznała odkształceń, które powodują powstawanie na niej zastoin wód opadowych. W przypadku, gdy ma to miejsce, z sadzeniem drzew i krzewów należy się wstrzymać na tym fragmencie do czasu przywrócenia stanu pierwotnego wierzchowinie, najlepiej przy użyciu ziemi uprawnej oraz odbudowaniu zadarnienia. Ze względu na grubość zaprojektowanych warstw rekultywacyjnych, do nasadzeń należy zastosować gatunki roślin o płytkim systemie korzeniowym.

Projektowana roślinność o szybkim czasie wzrostu stanowić będzie ochronę powierzchni składowiska przed erozją wodną i wietrzną.

Do nasadzeń gatunków drzewiastych należy użyć sadzonek 2-letnich, I klasy jakości. Stworzenie odpowiednich warunków wzrostu sadzonkom użytym do wykonania nasadzeń wymaga posadzenia ich w odpowiedniej rozstawie.

Zadaniem rosnących na zredukowanym składowisku drzew i krzewów, oprócz poprawy walorów estetycznych i krajobrazowych, będzie wzmocnienie stateczności zboczy hałdy odpadów poprzez powiązanie systemami korzeniowymi warstw rekultywacyjnych oraz pobieranie systemami korzeniowymi wód deszczowych w celu osiągnięcia efektu ograniczenia objętości spływu powierzchniowego. Wykorzystuje się tutaj potrzeby szybko rosnących gatunków drzew, które dla wytworzenia 1kg suchej masy swojej tkanki potrzebują przetranspirować od 500 do 700 dm³ wody.

Nawożenie mineralne należy wykonywać w 4 do 6 tygodni po utworzeniu warstwy rekultywacyjnej, a w 2 do 3 tygodni przed siewem nasion.

W trakcie procesu rekultywacji będą prowadzone prace konserwacyjne, tj.: koszenie traw i usuwanie pokosów, uzupełnianie obsiewów, uzupełnianie ubytków erozyjnych i zapadlisk, uzupełnianie sadzonek roślin, nawożenie uzupełniające.

Przewiduje się następujące punkty prowadzenia monitoringu w fazie poeksploatacyjnej:

- Pomiar wielkości przepływu i pobór prób do badania laboratoryjnego parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych - w oparciu o rów melioracyjny, biegnący w pobliżu składowiska.
- Pomiar objętości i pobór prób do badania laboratoryjnego parametrów wskaźnikowych wód odciekowych - w oparciu o istniejącą pompownię odcieków.
- Pomiar poziomu i pobór prób do badania laboratoryjnego parametrów wskaźnikowych w wodach podziemnych - w oparciu o istniejące piezometry.
- Pomiar emisji i badanie "in situ" parametrów wskaźnikowych gazu składowiskowego - w oparciu o wykonane na składowisku studnie odgazowujące.
- Sprawdzanie sprawności systemu odprowadzania gazu składowiskowego - poprzez kontrolę i ewentualną wymianę (nie rzadziej niż raz w roku) wkładów biofiltrów.
- Kontrola osiadania powierzchni składowiska odpadów - w oparciu o ustalony przez właściwe służby geodezyjne repery robocze.
- Badanie wielkości opadu atmosferycznego - w oparciu o dobowe dane pozyskiwane z deszczomierza zamontowanego na terenie składowiska lub w oparciu o dobowe dane pozyskiwane ze stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji składowiska.

Położenie składowiska odpadów obejmuje części dwóch nieruchomości obejmujących dwa obręby geodezyjne, tj. działki nr 101/3 - obręb Góra oraz 369/5 - obręb Pianki. Z analizy lokalizacyjnej obiektu wynika, iż obszarem składowiska na działce nr 369/5 objęte jest wyłącznie jego obwałowanie. Przedmiotowa działka jest objęta ochroną prawną w ramach Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich wyznaczonego Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego Nr XXII/430/12 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich (Dz. Urz. Woj. Warm.- Maz. z 2013 r. poz. 139) oraz zmienionego Uchwałą Nr XXXVII/753/14 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 maja 2014 r. Obszar działki nr 101/3 położony jest poza obszarami chronionymi. Teren objęty wnioskiem zlokalizowany jest poza obszarami Natura 2000, oraz innymi formami ochrony przyrody. Odległość miejsca składowiska przeznaczonego do rekultywacji od najbliższej położonych obszarów Natura 2000 wynosi ok. 4 km.

Rekultywacja składowiska nie spowoduje zagrożeń w postaci niszczenia lub likwidowania zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych lub też likwidowania naturalnych zbiorników wodnych oraz obszarów wodno - błotnych, ani też zmiany stosunków wodno - błotnych. Miejscem prowadzenia działań rekultywacyjnych jest obiekt już istniejący, nie będą prowadzone prace wykraczające swoim zasięgiem poza teren zajmowany dotychczas, ani te nie będzie dokonywana ingerencja w miejsca siedliskowe. Przyjęty sposób rekultywacji biologicznej nie spowoduje zagrożeń mogących mieć ujemny wpływ na występujące populacje roślin i zwierząt. Zrekultywowane składowisko powiększy obszar powierzchni biologicznie czynnej dzięki uruchomionym procesom biologicznych przekształceń i wykonania okrywy składowiska.

Realizacja przedmiotowej inwestycji wiązać się będzie z oddziaływaniem na środowisko spowodowanym emisją odpadów, substancji do powietrza, emisją hałasu oraz wytwarzaniem ścieków. Praca urządzeń oraz ruch pojazdów, stanowiących źródło hałasu, zostanie ograniczona do pory dziennej.

Przyjęty sposób postępowania z odpadami nie będzie stanowił zagrożenia dla środowiska gdyż jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie. Źródłem hałasu na etapie prac rekultywacyjnych będzie przede wszystkim zwiększony ruch pojazdów na drodze dojazdowej do składowiska i związany będzie z transportem

materiałów i surowców (odpadów) wykorzystywanych w celach rekultywacyjnych. Emisja substancji zanieczyszczających w okresie realizacji przedsięwzięcia będzie miała charakter krótkoterminowy i nie spowoduje istotnych bądź długotrwałych zmian w środowisku. Emisja gazów i pyłów do powietrza będzie pochodziła ze źródeł niezorganizowanych z pojazdów, maszyn i urządzeń. Źródłem emisji może być również gaz składowiskowy. Minimalizacja emisji gazu składowiskowego będzie osiągana przez użycie biofiltrów wmontowanych w istniejące studnie odgazowujące. Zrekultywowany obiekt nie będzie źródłem wytwarzania odpadów. Ponadto proces rekultywacji obowiązkiem operatora instalacji wynikającym z przepisów prawa i posiada charakter naprawczy w stosunku do stanu sprzed podjęcia działań inwestycyjnych.

Zaproponowany sposób techniczny zamknięcia składowiska oraz prowadzenie nadzoru i monitoringu, a przede wszystkim staranne i rzetelne przeprowadzenie wszystkich zabiegów, powinny skutecznie zminimalizować potencjalne zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych, zatem nie istnieje zagrożenie nie osiągnięcia celów środowiskowych.

Rekultywacja obiektu nie stwarza ryzyka wystąpienia poważnej awarii. Ze względu na położenie inwestycji w znacznej odległości od granic państwa i jej lokalny charakter, nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W bezpośrednim obszarze obiektu przeznaczanego do realizacji planowanej inwestycji nie występują żadne wyrobiska górnicze oraz nie ma oddziaływania eksploatacji górniczych. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wybrzeży, górskich czy leśnych. Przedmiotowy teren nie jest objęty strefą uzdrowiskową. Wykonanie przedsięwzięcia nie koliduje z terenami bezpośredniej ochrony konserwatorskiej. Na wyznaczonym terenie inwestycji brak jest stanowisk archeologicznych i obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Planowana inwestycja została wyznaczona poza obszarami o płytkim zaleganiu wód podziemnych oraz poza obszarami wodno – błotnymi.

Ponadto realizacja inwestycji nie będzie wiązała się z kumulowaniem się zanieczyszczeń. Z uwagi na rodzaj przedsięwzięcia oddziaływania będą miały zasięg lokalny i nie spowodują istotnych zmian w środowisku, jak również nie powinny wpłynąć negatywnie na istniejące walory krajobrazowe. W analizowanym obszarze standardy jakości środowiska nie zostały przekroczone w stosunku do stanu istniejącego.

Po dokonaniu analizy dokumentacji załączonej do wniosku w aspekcie uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowiskowych określonych w art. 63 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) organ stwierdził, że planowane przedsięwzięcie nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Mając na uwadze powyższe oraz uwzględniając opinię właściwych organów biorących udział w postępowaniu postanowieniem z dnia 29.10.2014 roku stwierdzono, że dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem decyzji, zgodnie z zapisem art. 10 Kpa, powiadomiono strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego oraz możliwości wypowiedzenia się w sprawie jej wydania. W wyznaczonym terminie żadna ze stron nie wniosła do tut. organu żadnych uwag i wniosków.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie za pośrednictwem Burmistrza Orzysza w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Decyzja niniejsza nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich i nie jest zezwoleniem na przeprowadzenie inwestycji.

Otrzymują:

1. Zakład Usług Komunalnych Spółka Gminy Sp. z o.o., ul. Wyzwolenia 5, 12 - 250 Orzysz
2. Strony postępowania imiennie oraz poprzez obwieszczenie podane do publicznej wiadomości
3. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie
2. Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pisz.

BURMISTRZ
mgr Tomasz Jakub Sulima

Sporządziła: D. Kowalewska

Burmistrz Orzysza

ul. Giżycka 15

12-250 ORZYSZ *Charakterystyka przedsięwzięcia*

*Załącznik do Decyzji Burmistrza Orzysza z dnia 05.11.2014 r.
(znak: RGI.6220.10.2014.DKO)*

Przedsięwzięcie będzie polegało na rekultywacji zamkniętego składowiska odpadów komunalnych w miejscowości Góra, gmina Orzysz. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko planowane zamierzenie klasyfikuje się do rodzaju przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane.

Rekultywacja będzie obejmowała zamknięty obiekt składowiska odpadów w miejscowości Góra, gmina Orzysz zlokalizowanego na części działek o nr 101/3 – obręb Góra oraz 396/5 – obręb Pianki.

Zamknięte składowisko odpadów komunalnych, które obsługiwało obszar miasta i gminy Orzysz zlokalizowane jest w odległości około 5 km w kierunku północno-zachodnim od granic administracyjnych miasta Orzysza. Podstawowa komunikacja zapewniona jest drogą asfaltową relacji Orzysz – Góra, kolejno drogą asfaltową i w końcowym odcinku (ok. 250 m) drogą gruntową. Sąsiedztwo zamkniętego składowiska stanowią lasy i łąki. W sąsiedztwie nie występują siedliska ludzkie. Najbliższa zabudowa mieszkalna występuje w odległości 350 m (jedno siedlisko), a pozostała w odległości od 600 do 1200 m.

Składowisko odpadów powstało w 1997 roku, posiada powierzchnię 12 770 m² i podzielone jest na 3 sektory, gdzie eksploatowany był wyłącznie sektor pierwszy. Powierzchnia korony obwałowania pełni rolę drogi biegnącej wokół złoża odpadów. Na terenie składowiska znajdują się następujące obiekty: brama wjazdowa szer. 4 m, parking dla samochodów osobowych i śmieciarek, budynek administracyjno-socjalny z ciepłą i zimną wodą bieżącą, instalacją elektryczną i kanalizacją, utwardzony plac manewrowy pojazdów, droga dla sprzętu gąsienicowego – zagęszczającego odpady, hybrydowa waga samochodowa o udźwigu do 36t, myjnia - przeznaczona do mycia kół samochodów wyjeżdżających z kwatery składowanych odpadów oraz do mycia sprzętu składowiska, kontenerów i pojemników, zbiornik na ścieki z myjni i budynku z pompą do tłoczenia ścieków na oczyszczalnię, wydzielone miejsce na złom stalowy o powierzchni 250 m², wydzielone miejsce na kompostowanie odpadów ulegających biodegradacji o powierzchni 460 m², sieć studni do odgazowania składowiska, zbiornik retencyjny o pojemności 20 m³ na odcieki wraz z pompą do przepompowywania ich na oczyszczalnię.

Teren składowiska obsadzony jest pasem zieleni izolacyjnej wysokiej i niskiej, natomiast cały teren ogrodzony jest siatką wysokości 2 m, rozpiętą na słupach stalowych zabetonowanych w ziemi. Uszczelnienie dna składowiska wykonane jest z folii PEHD o gr. 1,5 mm, na której ułożono 0,5 m warstwę ochronną z drenażem. Odpady na bieżąco były rozgarniane i zagęszczane spycharką gąsienicową oraz przykrywane warstwą izolacyjną, co 2 m miąższości. Składowanie odpadów zostało już zakończone.

Według obowiązujących przepisów prawa obowiązek rekultywacji składowiska spoczywa na jednostce prowadzącej jej eksploatację. Na użytkowniku składowiska ciąży również obowiązek kontroli efektu procesu rekultywacji i jego wpływu na środowisko przez okres 30 lat od chwili uzyskania decyzji o zamknięciu składowiska odpadów.

Pod pojęciem rekultywacji rozumie się całokształt działań zmierzających do odtworzenia starych lub stworzenia nowych walorów użytkowych terenu zajętego przez

składowisko odpadów. Dla przedmiotowego obiektu jako docelowy kierunek rekultywacji składowiska przyjęto kierunek leśny, z naturalną sukcesją roślinności. Po wykonaniu zabiegu darniowania i ustabilizowaniu się warunków glebowo - biologicznych, planuje się ewentualne wprowadzenie zakrzewień i zadrzewień terenu, z przyjęciem w pierwszym rzędzie sukcesji naturalnej roślinności pochodzącej z otoczenia obiektu. Dla przedmiotowego obiektu opracowana została dokumentacja techniczna rekultywacji nieczynnego składowiska odpadów. Dokumentacja techniczna opracowana została w taki sposób, aby zrehabilitowany teren mieścił się w całości w wyznaczonych granicach obiektu, działania interwencyjne w zakresie korekty nachylenia skarp ograniczone będą do uporządkowania ich w zakresie geometrii oraz aby powierzchnie wierzchołki składowiska miały tak ukształtowane spadki, aby wody deszczowe spływały poza jej skraj, z zachowaniem prędkości nierozmywających, ostateczny wygląd składowiska nie kontrastował nadmiernie z otaczającym go krajobrazem.

Przy wyborze leśnego kierunku rekultywacji, przyjęto, iż proces ten należy rozpocząć od ukształtowania docelowego kształtu wierzchołki zdeponowanych odpadów, z uwzględnieniem osiadania złoża odpadów, ze spadkiem od 2,5% do 5% na zewnątrz w kierunku skarp.

W celu przeprowadzenia prawidłowej rekultywacji zakłada się ułożenie warstwy zamykającej zapewniającej bezpieczne odprowadzenie wód deszczowych oraz swobodną wegetację roślin. Instalacja będzie wyposażona w system studni odgazowujących oraz studni odwadniających.

Przewiduje się następujące punkty prowadzenia monitoringu w fazie eksploatacyjnej: pomiar wielkości przepływu i pobór prób do badania laboratoryjnego parametrów wskaźnikowych w wodach powierzchniowych - w oparciu o rów melioracyjny, biegnący w pobliżu składowiska, objętości i pobór prób do badania laboratoryjnego parametrów wskaźnikowych wód odciekowych - w oparciu o istniejącą pompownię odcieków, poziomu i pobór prób do badania laboratoryjnego parametrów wskaźnikowych w wodach podziemnych - w oparciu o istniejące piezometry, emisji i badanie "in situ" parametrów wskaźnikowych gazu składowiskowego - w oparciu o wykonane na składowisku studnie odgazowujące, sprawdzanie sprawności systemu odprowadzania gazu składowiskowego - poprzez kontrolę i ewentualną wymianę (nie rzadziej niż raz w roku) wkładów biofiltrów, kontrola osiadania powierzchni składowiska odpadów - w oparciu o ustalony przez właściwe służby geodezyjne repery robocze, badanie wielkości opadu atmosferycznego - w oparciu o dobowe dane pozyskiwane z deszczomierza zamontowanego na terenie składowiska lub w oparciu o dobowe dane pozyskiwane ze stacji meteorologicznej reprezentatywnej dla lokalizacji składowiska.

BURMISTRZ

mgr Tomasz Jakub Sultma